

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22056/2024
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Грујичић, адвокат из, ради измене одлуке о вршењу родитељског права, издржавању детета и одржавању личних контаката, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 412/24 од 21.08.2024. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 412/24 од 21.08.2024. године у делу којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена одлука о трошковима поступка из става четвртог изреке првостепене пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П2 155/21 од 28.05.2024. године, која је исправљена решењем истог суда П2 155/21 од 29.08.2024. године, ставовима првим, другим и трећим изреке, измењена је пресуда Основног суда у Лозници П2 59/18 од 09.07.2018. године тако што је малолетна ВВ поверена оцу АА на самостално вршење родитељског права, уређен је начин одржавања њених личних односа са мајком ББ, како је то ближе одређено у ставу другом изреке и обавезана је тужена да на име доприноса за издржавање малолетне ћерке плаћа месечно износ од 10.000,00 динара до 15.ог у месецу за текући месец, почев од 28.05.2024. године па убудуће док ова обавеза траје по закону или док се одлука не измени или не укине, на текући рачун законског заступника малолетног детета. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 412/24 од 21.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставовима другим и трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је потврђена одлука првостепеног суда о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку у вези са чланом 208. Породичног закона.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана, ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају, изјављеном ревизијом се оспорава правноснажна одлука о трошковима парничног поступка. Дакле, изјављена је против решења којим је одлучено о споредном тражењу странке које не чини главни захтев и то применом процесних одредби ЗПП-а. С обзиром на врсту побијане одлуке, Врховни суд налази да је ревизија недозвољена без обзира што се ради о породичном спору у којем је ревизија дозвољена према члану 208. Породичног закона, будући да ревизија није изјављена на одлуку о главној породично-правној ствари.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**